

ประวัติความเป็นมา

การจัดตั้งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- พ.ศ.2477 จัดตั้ง “กรมป้องกันและต่อสู้อากาศยาน” สังกัดกระทรวงกลาโหม
- พ.ศ.2487 เปลี่ยนชื่อเป็น “กรมป้องกันภัยทางอากาศ” โอนมาสังกัดกระทรวงมหาดไทยและยุบกรม เมื่อปี พ.ศ.2489
- พ.ศ.2494 จัดตั้งเป็น “กองป้องกันและบรรเทาภัย” สังกัดกรมมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2495 ยกฐานะเป็น “กรมป้องกันสาธารณภัย” สังกัดกระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2501 ยุบกรมและจัดตั้งเป็น “กองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน” สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2505 โอน “กองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน” ไปสังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- พ.ศ.2545 จากการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 ได้รวม 5 หน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของส่วนราชการต่างๆ มารวมไว้ด้วยกัน ได้แก่ 1) กองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการปกครอง 2) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี 3) กองส่งเสริมการป้องกันภัย กรมประชาสัมพันธ์ 4) ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต 1-9 และ 5) กรมการเฝ้าระวังและพัฒนาชนบท และจัดตั้งเป็น **กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.)** สังกัดกลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง กระทรวงมหาดไทย

ทั้งนี้ **กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.)** มีหน้าที่บูรณาการและประสานการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประเทศ ซึ่งมีการกิจกรรมครอบคลุมทั้งการวางแผนนโยบาย การกำหนดมาตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การพัฒนา ระบบเตือนภัย การส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การสนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัย การอำนวยความสะดวกและประสานการปฏิบัติการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยและฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย โดยดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด คือ “**การทำให้ประชาชนชาวไทยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงมีแนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีมาตรฐาน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นเมืองปลอดภัย**”

